

[Leonhard Hansen.]

at jeg ønskede Kompensation for Nedsættelsen. Ja, det er rigtig. Jeg havde naturligvis helst set, at der, hvis Arbejdstiden bliver nedsat, samtidig blev givet Kompensation for det Tab i Lønfortjeneste, Arbejderne derved faar. Jeg kan imidlertid i en Situation som denne udmærket godt renoncere paa mine Ønsker, hvor det, som i dette Tilfælde, gælder Tusinder af arbejdsløse Ve og Vel. Det skulde de ærede Medlemmer, der talte for Partiet Venstre og det konservative Folkeparti, lægge sig lidt efter og paa samme Maade renoncere lidt paa deres Ønsker og stemme for de Lovforslag, her foreligger.

Bemærkningen om, at Arbejderne altid vidste, hvornaar Fritiden begyndte og lignende, tror jeg, det ærede Medlem Hr. Bouet skulde have undladt. Der er ingen Grund til at haane Arbejderne. Arbejderne er efterhaanden kommet dertil, at de fordrer deres Ret, men Arbejderne gør ogsaa deres Pligt, og jeg tror, at selv Repræsentanter for Arbejdsgiverne vil give mig Ret i, at saadan er det.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen udtalte Beklagelse over, at Lovforslaget ikke er med i Kriseforliget med Venstre, og udtalte, at naar det ikke var med, maatte det naturligvis være et Paradeforslag. Ja, det havde jeg for mit Vedkommende ikke regnet med; jeg havde regnet med, at saavel Venstre som det konservative Folkeparti vilde stemme for Lovforslagene, fordi de var af en saadan Art, at det var naturligt, man gjorde det.

Men de Herrer Kommuniste vil alligevel ikke kunne stemme for disse Lovforslag. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen siger, at det er ikke ham bekendt, at der er stille Krav overfor Arbejdsgiverforeningen om Overarbejde og Forkortelse af Arbejdstid. Nej, det tror jeg gerne, at det ærede Medlem ikke kender noget til, men det kender vi til, vi, der har med Arbejdernes Sager at gøre, vi, som beskæftiger os med Arbejdsforholdene her i Danmark. Det kan godt være, at man ikke har faaet noget at vide derom i Moskva — hvis man havde det, havde det ærede Medlem muligvis vidst noget om det.

Det ærede Medlem siger, at Forkortelse af Arbejdstid o. lign. kan kun ske, naar Arbejderne enige tvinger det igennem overfor Arbejdsgiverne. Det kan være rigtigt nok, men jeg synes slet ikke, det var vel anbragt, naar det kom fra det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som gør alt, hvad han kan, for at Arbejderklassen ikke er enig.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil stemme imod disse Lovforslag paa samme Maade som mod saa mange andre Lovforslag, og hvorfor? Fordi det er Socialdemokratiet, som har fremsat dem! Det ærede Medlem siger, at man har ikke kunnet faa Landstinget med, og som Følge deraf vil Kommunisterne ikke stemme for det. Nej, de vil ikke stemme for det, fordi det er Lovforslag, som kommer fra Socialdemokratiet, og alle Lovforslag, der kommer fra Socialdemokratiet, bliver naturligvis mødt med Afvisning fra de Herrer Kommuniste; saaledes er det jo stadig gaaet. Men jeg tror, at dette i det lange Løb vil bevirke, at Arbejderklassen faar Øjnene op for, hvad det er for Repræsentanter, man fra kommunistisk Side har sat ind, Repræsentanter, der støtter det mest reaktionære Højre og ikke gaar den Vej, Arbejderklassen ønsker, der skal gaas.

Det ærede Medlem kom ligeledes med en Bemærkning, der kritiserede Bestemmelsen om Overarbejde; den Bestemmelse blev foreslaaet, fordi Arbejderne ikke selv havde Rygrad nok til at nægte at deltage i Overarbejde. Hvis det ærede Medlem havde været beskæftiget ude omkring paa Arbejdspladserne, vidste han ganske sikkert lige saavel som vi andre, paa hvilken Maade man bliver fri for at deltage i Overarbejde, det kender de danske Arbejdere godt, de har Rygrad nok. En Udtalelse fra det ærede Medlem i modsat Retning er og bliver en Haan imod Arbejderklassen.

Maa jeg til Slut have Lov til at sige til den højtærede Minister, at min Oplysning om, at Antallet af arbejdsløse, der vil kunne komme i Gang, naar Loven om Forbud mod Overarbejde vedtages, er 500, var en Oplysning, som Arbejdsgiverforeningen var fremkommet med; i mit første Indlæg gjorde jeg for øvrigt opmærksom paa, at Oplysningen stammede derfra, og at Arbejdsgiverforeningen jo langt fra beskæftiger alle Arbejdere her i Danmark.

Elgaard: Maa jeg først gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen. Det ærede Medlem indledede sin Tale med at sige, at det, han kendte til Danmarks Landbrugere, var, at de klagede altid. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at saa kender han ikke ret meget til dem; men det er jo en Opfattelse, der ofte gør sig gældende indenfor Arbejderkredse, og som sikkert er fremkaldt gennem en ensidig Oplysning. Det er en forkert Indstilling overfor en Del af Landets Befolkning, der jo dog ogsaa har sin Opgave og sin Betydning, og ude i denne Befolkning